

La instal·lació de la via del tren portà, però, inconvenients importants a la Vila de Caldes. Va ésser necessari construir un terraplé per a fer arribar la via. Aquest terraplé va donar lloc a un "túnel" estret i escanyolit, vora l'estació, que limità per molts anys l'arribada de vehicles a Caldes procedents de la carretera nacional. Aquest "túnel", que encara existeix, va provocar durant més de seixanta anys que el tràfec de vehicles grans hagués de fer-se pel cantó de Llagostera i Cassà.

En ple segle XX, cap als anys trenta, es construí el pas sobre la via (prop de les actuals cases del "Butano"). Va durar poc la comoditat perquè, tot seguit, vingué la Guerra Civil i el pas elevat fou destruït els primers dies del Febrer de l'any 39. Trigà molt la reconstrucció i això feu que en els anys 40 es tornés a utilitzar el "túnel" de l'estació amb tota la incomoditat que suposava en aquelles èpoques en què ja hi havien camions grans i funcionaven a tot

gas els embotellaments d'aigües minerals.

Acabem, aquí, la visió de les comunicacions de Caldes fa cent anys. Substancialment tot segueix igual: cal baixar a l'estació si arribes en tren; i cal desviar-se a l'encreuament dels Tapiots si arribes en automòvil. La diferència consisteix en què el tren ja no esbufega, perquè és elèctric; i les "tartanes" d'avui marxen a 100 kilòmetres-hora de velocitat.

Pla de Benaula

